

GAZETA POŁUDNIOWO PRUSKA.

Nro. 88.

w Szrodę dnia 4. Listopada 1795.

z Berlina, d. 29. Paźdź.

Odprawiła się tu wczoraj ceremonia chrztu nowo narodzonego Xiążęcia z wszystkimi doń słuzącemi uroczystościami. O drugiej godzinie udam się najtasniejsza Familia krolewska do palacu Xiążęcia Jmci sukcesora tronu, gdzie znajdowali się już zgromadzeni ministrowie państwa, generałowie, i półowie cudzoziemcy tu rezydujący. Po wspaniałym obiedzie od dwu stołach wielkich, odbył się szef P. Sack, konsyliarz najwyższego konsystorza, i pierwszy karnodzieja dworu. — Najtasn. Krol Jmci. trzymał dziecię do chrztu, które Krolewna Jmci Augusta podala. Przytomni byli Chrześciami byli z najtasniejszey familij krolewskiej, Najtasn. Krol Jmci, i Krolewna Jmci Panująca, Krolewna Jmci wdowa, Xiążęta ichmość Henryk i Ferdynand z swemi małżonkami, i Kże panujący de Meklenbourg oyciec Kzney Jmci sukcesorowy tronu. Nieprzytomni byli, najtasnieysze osoby, iako to. Cesarz Jmci rzymski, krol i krolewna Ichmość Angielscy, Kże Jmci panujący Branswicki, i Xiężna Jmci Branswicka wdowa. — Dano imodemu Xiążęciu Jmionu Fryderyk Wilhelm. — Po ceremonij chrztu, odebrała Xiężna Jmci sukcesorowa tronu zwykłe powinszowania. — Xiężna Jmci matka, i Syn Jey nowo-narodzony Xiążę w zupełnym zostają zdrowiu.

W południe wczoraj dał Najtasn. krol Jmci pierwszą audyencyę Panu Caillard ministrowi pełnomocnemu raplrey Francuskiej.

z Wiednia d. 14. Paźdź.

Twierdzą, iż dwor Duński ma być użytym do pośrednictwa pokoju między Austryą, i Francją; — Tym czasem Feld-marszałek de Clairfait odebrał moc nieograniczoną skutecznienia

swego planu naprzeciw Francuzom; jeżeli się ten uda, spodziewać się należy; że pokoy tak rychło nastąpi: — Udam za prawdę nawet, że deputowany jeden od deputacyi zbawienia publicznego z Paryża wysłany ma się tu znajdować, dla traktowania z Ministerium naszym: — Im większey wagi godną jest ta rzecz, tym mniey przywiązać do niej można wiary, ile że na samey zasadzie się powieści słowem.

z Wiednia d. 20. Paźdź.

Dnia 18. między 4. i 5. w wczoraj, przybył tutaj Baron de Spangen, major z woyska generala de Clairfait w towarzystwie 4. oficyerów poprzedzony 21. postylionami orzeczającymi, ktoron umyślnie od Feld-marszałka, kurjerem wysłany został z doniesieniem o uwolnieniu Mguncy od obleżenia, i otrzymanych przy tej okazji zwycięstwach nad nieprzyjacielem.

Pamiętny dzieiow politycznych czytelnik nie jeden podchlebne chciał pewnie znaleźć dla siebie ukontentowanie w wniosku tym: że R. 1713. właśnie po zawarciu pokoju między Francją, Hollandją, i Anglią, Cesarz i Rzesza, co należeć doń wspólnie wzbraniały się, znagła za przeysciem Francuzow przez Ren również na dniu 29. Września, w mieściu nadeszłym osobny z Francją Traktat w Rastadt podpisać ściśnieni zostali: — Przeciwnym dla ludzkości losem nadzieia tak rklwa dziś znagła niknąć się zdaie: — Świeże powiedzenie się woyska Cesarzkiego nieda mu zapewne spocząć: — Duch wojenny Austrii iakieżkolwiek sprzyazne wypadki coraz bardziey do raz przedsięwziętego unoszą celu! — Nieszczęście, że czas wszystkich nadzwyczajnych dorąd okoliczności załuguie bardziey być uważanym za Epochę odrodzenia się, niżeli zasieggania podobieństw, i porownywania z zdarzeniami odległych dzieiow!

z Bazeli d. 10. Paźdź.

Wczoraj w wieczor przybyły tutaj CesarSKI kuryer, oddał Depesze poltowi Francuzkiemu P. Barthelemy, i wkrótce potym odiechał: — Musiały bezwątpienia ważną rzecz w sobie zawięrać: Okoliczność zamiany corki Ludwika XVI. ma sobie oddaną zupełnie Sekretarz Legacyi P. Bacher; w tym więc przypadku, byłyby za pewną iemu do rąk powierzone: — Iakożkolwiek bądź trzeba czekać odkrycia tey tajemnicy: — Zgadywania przedczesne omylać często już nas zwykły.

Donoszą z Genewy, że ogień tli jeszcze pod popiołami w tym nieszczęśliwym mieście; lękaia się nowego znowu wybuchu.

Sekretarz nasz stanu P. Ochs, ktoreń do negocyacyi pokoju z Napias. Krolew Jmcią Pruskim, wiele przyłożył się, dostał od Krola bardzo piękny prezent pięciu waz porcellanowych z Krolewskiej fabryki Berlińskiej; na jedney z nich znajduje się wyobrażenie osoby Krolewskiej.

z Konstantynopola d. 10. Wrześ.

Przygotowania do wojny nieustają; owszem z większą żywością czynią je coraz: mniemanie dawniey w pismach publicznych ogłoszone iakoby Porta naprzeciw Persom uzbierać się miała, samo przez się odtał upada, gdyż negocyacye z regentem Persyi rozpoczęte zostały: Na innego potężniejszego przeciwnika opatruią się w sily ogromne; wprawdzie zakazał W. Sułtan pod karą śmierci niewspominać nic o zerwaniu związku z Rosyą; iednakże nieprzeftają się lękać aby nie miało przyjść do tego; skarżą się powszechnie na niedostatki żywności, na pożary ognia i na zarażę powietrza dotąd trwająca. Wkrótce oczekiwanym jest wielki Admirał, dla poskromienia rozrozień między nowo ćwiczoną wojskiem Topfts zwanym, i Janczarami, wiatry przeciwne zatrzymują go w Chio. — Poseł Francuzki P. Verninac nie miał jeszcze do dziś dnia audyencyi u W. Sułtana: sprawuje przeciwie wszystkie interesy poselskie, i bardzo wielki ma wpływ do tutejszego ministerium.

z Madrytu d. 20. Wrześ.

Kuryer gabinetowy, ktoreń przywiozł tutaj ratyfikacyą pokoju zawartego z Francyą; udarowany został po krolewsku: Wyznaczono mu było oprócz tego na koszt podróży, 24. reaty na dzień. — Ogłoszenie uroczyfte pokoju napełniło radością wszystkich Hiszpanow: — Nad nich nikt

gorgcey nieżyczył sobie pewnie pokoju: — Wciąż przez trzy dni śpiewano Te Deum; całe miasto illuminowane było przez trzy nocy; cały czas spędzonym został na ucztach, widokach, i zabawach publicznych. — Don Michel Cuber bywszy nasz Poseł w Polszcze uda się do Florency w tym samym znaczeniu.

Fortecę Figueras oddali nam Francuzi z 16. armatami.

z Bruxellii d. 11. Paźdź.

Z swietnością wielką obchodzoną dziś była uroczystość przyłączenia kraju Belgow do ciata rzpltey Francuskiej.

Rada rządowa wydała uchwałę, aby wszystkie administracye teraznieysze pozostały się na swym miejscu, aż do momentu, dopoki nie będą zastąpione przez inne urzędy. administracyine ułożone na sposob republikanski, i poki prawa wszystkie republikanckie nie zostaną ogłoszone: nakażue razem w tey uchwale wybierać wszystkie daniny, i podatki istnące, aż dopoki wybieranie ich podobne Francuzkiemu nie będzie wyrażone. — Wszystkie komory celne na dawnych granicach naszych od strony Francyi, i wewnątrz kraju naszego znajdujące się, zniesione zostaną. — Zdaie się iednak iż wszystkim urzędnikom onychże pensye nadane będą. — Rada zatrudnia się także urządzeniem dachowieństwa.

Niemitych skutkow spodziewaćby się należało gdyby to prawdą być miało, co nowa Hamburgska gazeta donosi, że ogłoszenie przyłączenia Belgium do Francyi w wielu miastach i wsiach sprawiło nieukontentowanie, i że oczekuią tylko zwołania zgromadzeń pierwiaftkowych dla odnowienia Scen w roku 1792 tutaj zdarzonych: zyczyć należy, aby po tylu poniesionych nieszczęściach przeciez naród uznał potrzebę upamiętania się, i poddał się w spokojności losowi swemu, ktoreaby mu dał ożywić wzrost jego wsrzod tak szczęśliwego ziemi położenia.

z Leodyum d. 13. Paźdź.

Obchodzono wczoraj w tym mieście uroczyście ceremonią złączenia kraru Leodyjskiego z Francyą.

z Ratuszony, d. 15. Paźdź.

Poseł czeski przeczytał na seymie d. 12 deklaracyą odpowiednią na notę podaną na dniu 29. Września przez posła palatynskiego dotyczącą podania Manheimu Francuzom. — Przypisuię w niej palatynowi winę poddania ztąd, iż wprzod dawniey kazał był wyprowadzić z Manheimu

pewną część amunicyi, a lubo z Cesarzkiej sro-
 ny niedostatek teyże zastąpić chciano, jednakże
 za rzecz niepotrzebną być uznał: że powieleraży za-
 pewniał, iakoby zadney napaści na fortecę tę lękać
 się nienależało; na co tym bardziey dwor cesarki
 spusił się, ile ze wiadomo jest powszechnie, iż
 elektorowi na sposobach obrony niezbywało: ze
 wreszcie w tym samym czasie, kiedy Francuzi
 Manheim do poddania się wezwali, woysko Au-
 stryackie spieszyło mu na pomoc, o czym dobrze
 wiedział, przecież zamiast doczekania, nadpodziw
 co prędszy kapitulacyą zawarł: przez co dał nie-
 przyjacielowi powód próżney chętności z tak
 łatwego zdobycia, sprzeciwił się dobru powszechnemu
 rzeszy, i wstrzymał bieg iey czynności
 uchylając sposoby do poparcia pokoju szano-
 wnego.

7 Erlangen d. 16. Paźdź.

Zapewno dowiadujemy się, że w Auszpurgu no-
 we powstały zamieszania: Złupiono niektórych
 lichwiarzy, i przekupniow, i bardzo złe obcho-
 dzono się z niemi. — Wielka część mieszczan stoi
 pod bronią. —

Spodziewają się że wkrótce nadeydzie do Ulm
 regiment woyska Würtemburskiego dla zostania
 tamże w garnizonie.

7 Doliny Koblenz d. 18. Paźdź.

Oswobodzeni iestemy od Francuzow, od wczora
 rana o godzinie 6. — Jednakże Dolina została
 zamknięta aż do dzis rana 10. godziny, kiedyśmy
 uyrzeli nadchodzący patrol z 30 huzarów Austrya-
 ckich. Około pierwszej, generał Borros na-
 dciągnął z swoim korpusem do Rottenhahn i
 poszedł zaraz w pogoń za Francuzami, ktorzy spie-
 sznie przeprawiają się przez Ren wokolicach Neu-
 wiedu.

7 Weilmunster d. 18. Paźdź.

Generał Borros założył swe stanowisko na
 dniu 15. tego Mca blisko Singhofen, w oczach
 nieprzyaciela; posunął się d. 16. zrana ku Nas-
 sau, gdzie spotkał ieszcze Francuzow. Uderzył
 na nich z taką szybkością i męstwem, że przymu-
 szeni zostali cofnąć się poza Lahn, zostawiwszy
 niektore pontony. — Generał Borros zabrał im
 przy tym 60 żołnierzy, i kilku oficyerow w nie-
 wolę. Nassau opanowane zostało przez nasze
 woysko; w nocy opuścił nieprzyjaciel rzekę Lahn;
 scigano go więc na drodze de Bad-Ems, i wysła-
 no lekkie woysko ku fortecy Ehrenbreitstein.

7 Montabour d. 19. Paźdź.

Korpus generała de Werneck, nadciągnęto
 przed wczoray w wieczor tutaj, i w okolice;
 wczoray ruszyło się za przednią strażą, ku Neu-
 wied. — Dnia 17. przednia straż tak blisko do-
 tarła Francuzow cofających się, że im odebrała
 150 wozow z amunicyą, i zabrała ich okolo 300
 w niewolę. — Dowiadujemy się iż Francuzi w
 wielkiej części przeszli przez Ren blisko Neu-
 wied.

7 Kolonii d. 20. Paźdź.

Francuzi zupełnie porażeni zostali na prawym
 brzegu Renu; wielka część artylleryi Francuskiej
 wpadła wręce nieprzyaciela. Woysko Francuskie
 przymuszone zostało po większey części przeprowiać
 się przez Bonn 2. dni i 2. nocy; od miasta tego
 aż do Koblenz tak są drogi zapchane woyska-
 mi, i wozami, że niepodobno jest przeysć. — Za-
 trudniają się w tym momencie przewożeniem
 magazynow znajdujących się w Mühlheim, i
 wnoszą sobie, że w przeciągu 48 godzin całe woys-
 ko Francuskie stanie na tey tu stronie Renu. —
 Jani mniemają, że republikanie fortifikują się w
 Dusseldorf. — Nadszedł dzis rozkaz, aby w
 3. dni miasto nasze zapłaciło kontrybucyi 100 ty-
 sięcy liwrow pod karą exekucyi woyskowej.

7 Dusseldorf, d. 20. Paźdź.

Los opłakany! znowu nam grozi, w smutnym
 oczekiwaniu zaczynamy pędzić momenta: Fran-
 cuzi, co mieli swe stanowiska w kraju de Berg,
 cofają się powiększey części w okolice naszą, lecz
 niezdają się chcieć pozostać w tym kącie, iak tyl-
 ko dla ocalenia magazynow, które tu ieszcze ma-
 ją. Miasto nasze z iedney strony jest otwarte; z ba-
 teryi nad-Refskich można je tylko bronić; ro-
 bią na potęgę nowe szalce, przez co dadzą małą lep-
 szą miastu załone. — Rozkazano rozrzucić więk-
 szą część domow, i budowli wokoło niego stoa-
 cych, i poscinać wysokie tam znajdujące się drze-
 wa. — Generał Senig naszym jest kommen-
 dantem.

7 Heidelbergu d. 20. Paźdź.

Po odniesionym przez Austryakow zwyciestwie,
 przed wczoray d. 18. Francuzi nanowo odzyskali
 nieco pozycyi swego miejsca, i opanowali ziem-
 ianki, które mieli blisko Manheimu. — Lecz
 znow zamtąd ustąpić byli przymuszani, a ziem-
 ianki spalono.

Wyślano już żołnierzy i chłopow do sypania oko-

pow przed Mannheimem. Kwaterę główną przeniesiono do Seckenheim.

7 Duisbourg d. 21. Paźdź.

Osoba wiary godna wyiechawszy d. 20. zrana z Kolonii; donieśła, że Francuzi znajdowali się jeszcze z tej tu strony Renu; że się zbierali nad Sieg, i że jeden z ich generałów (iak niemaią, Kleber) kommanderujący tylną strażą, był w Siegbourg. Mosty na Rhenie przed Kolonią i Neuwied niecchnięte stały; przed Uerdingen zaś był most zerwany. — Republikanie fortyfikowali się w Dusseldorf; około 600 chłopów wysłano do robienia baterji; wszystkie konie w Kolonii i w okolicach, ogłoszono, aby były w rekwiizycyi pod artylleryą, którą przeprowadzają i a prawy brzeg, dla udania się po nad Sieg. Ta osoba widziała także iak około 3 szwadrony kawalerji przechodziły nazad przez Ren prosto w Deutz, ciągnąc tamże. Oprócz tego wysłano dwa bataliony grenadyerow do Dusseldorf.

7 Wetzl, d. 23. Paźdź.

Bieg poczt przerywanym został przez cofanie się wojska Francuzk 230: jednakże dowiadujemy się z listow z Frankfortu, że Francuzi nieprzeszli jeszcze przez Ren cały napowrot; lecz zdaje się iż stracili całą swoją część artylleryji gdyż przeprowadzili armaty z tamtego brzegu na tutejszy, dla opatrzenia się w obronę. — Niewiedzieć, czyli mają mysl trzymać się w miejscu złączywszy się w jedno, czyli tylko załogę dać przeprowie reszty swych wojsk. — To pewna, że Austriacy scigają ich; wczoray slychać było huk armat, ktoren trwał aż po 10. w wieczor. — W tym momencie dochodzi nas wiadomość pewna następująca z Duisbourg pod datą 22. z wieczora.

Lubo niepodobno wątpić o klęsce wojska Francuzkiego, jednakże zapewnić można, że nie jest tak wielka i zupełna, iak pierwsze rapporta wierzyć nam dały. — Republikanie czynią teraz wszystkie przygotowania dla utrzymania się z tej tu strony Renu, kazali sprowadzić artylleryą swoją posilkową znajdującą się w Juliers, i wiele wojska, które nazad przeszło już Ren, powraca na tę tu stronę. Zakładają oboz mocno oszacowany ponizej Mülheimu. Zdają się chcieć bronić w przypadku potrzeby w Dusseldorf; wydany nawet został rozkaz, pozrzucić domy na grzbił stojące, pomiędzy innemi wspaniały dom wielkiego łowczego; lecz szczęsem na powrot onże

odwołano. Ministra Palatina Barona de Hempesc zabrali z całą familią Francuzi, w zakład, na drugą stronę Renu; donoszą z Vanheimu że slyszano wielką kanonadę.

P. S. Swiadek oczywisty przybyły w tym momencie z Dusseldorfu, z kąd wczoray rano wyiechał, zapewnił nas także o tym: że Francuzi znajdowali się w Dusseldorf w liczbie około 8000. Austriacy stali w Upladen o 4. mile z tamtąd, poza Wupper. — Strzelanie z armat, o którym powyżey się rzekło, w Dusseldorf samym prochem nastąpiło; jest to sztuczka woienna; bez wątpienia chcieli Francuzi dać poznać Austriakom, że odebrali nadeślaną sobie artylleryą. —

7 Hagi d. 18. Paźdź.

Nie mało z trudna rzeczpospolite naszą uwaga nad sposobem wołania konwencyi narodowej. — Dzień 25. Listopada na to wyznaczony nie jest terminem krotkim: — bez podziwienia przewidzieć można, że wszrod niego przedmiot tak wazny da miejsce do zdań różnych, projektow niezgodnych, i może niechący. — Litoż w dziakkiedy naród Republikańcki, w spokojnym naradzeniu, unoszący się do dzieł wielkich? — Takim jest jego przeznaczenie, że niemoże iak tylko wszrod burz, i przeciwności dochodzić czystości i prawdy swych ustaw. — Wąlność wprowadzać zwykła na scenę popis cnoty i zepsutości. — Biada! gdzie ambicya nieporządna wprawia tak daleko w nieostrożność, że zamiast naybacniejszego wspólnie czuwania nad nieprzyjaciółmi nieznuzenie czaiącemi się wewnątrz, toczy się spor. zawiści prywatnych, i chęci oddzielnego władztwa! — wiek dzisiejszy wyniosł sztukę zwodniczą do naywyższego do skonałości stopnia: niemożna być dosyć ostrożnym naprzeciw iey nieznacznyim poalkom. — Łatwiej jest na sobie nosić maskę hypokryzji, anezeli być przyziacielem prawdy i dobra powszechnego.

Część jedna narodu Batawow rozumie, iż koniecznie potrzebą nowego porządku jest, zniesienie oddzielney władzy kaźdey z osobna Prowincyi. Inni utrzymują, że bez tego obeyść się może, gdyż takowa odmiana ciągnie za sobą wielkie trudności, tak co się tycze długow i podatkow kaźdey w szczególności Prowincyi, iako i zwyczajow, i sposobu rządzenia się onychże. — Hollandya i Utrecht przystały odpoczątku zaraż na wołanie konwencyi narodowej wraz z propozycyą pierwszą. Geldrya, Overissel i Groninga z niektórymi kandyeyami: powoli don przychyliły

się. Zelandya i Fryslandya tylko sprzeci-
wiły się wyraźnie i niechęć zezwolić na zrzczenie
się oddzielnego rządu i władzy w swych Prowin-
cyach: niezważając na ich proteflacyą, uzna-
no większość głosów za wolę narodu. — Sposob
zwołania konwencyi ma rościagać się do wielości
lidności. Jak twierdzą, podług rozkładu projekto-
wanego ma na 15,000. Dusz jeden deputowany być
wybrany. — Wmiarę więc ludności naszej,
konwencya składałaby się tym sposobem z 160 do
180 deputowanych. — Publicznie przy otwartych
drzwiach w Hadze odbywać się będzie, i kaźden
deputowany brać ma codzien 10 Złotych.

W nocy z 14 na 15 tego Mca, przeprowadzono
Bywszego pensyonarza wielkiego van Spiegel z
areszru du Chateau du Bois do Gevangen-
Poort, miejsca zwyczajnego więźniów sądzo-
nemi być mających, gdzie Repelaer i Belaerts
iż siedzą. — Proceff tego dawnego ministra w
krótce ma być rozpoczętym. Karetę w ktorey go
wieszono, otaczała kawalerya naszego garnizonu,
z regimentu niegdys Hesse-Philipsthal. Graff Ben-
tink pozostał sam w areszcie du Chateau du Bois.

z Paryża, d. 16. Paźdź.

Pomiędzy wielorakiemi w pismach rożnych pu-
blicznych wiadomościami nie tak łatwo było zdę-
rąć wynaleść tey pewności, z którą należałoby
zaspokoić ciekawość publiczności z iakiego ducha
pochodziły wrzeczy samey zdarzenia okropne ostat-
nio nastąpiłone w Paryżu. — Dziś śmiało wyznać
można; że Royalizm obcey intrýgi wsparty usilo-
waniem przyłożył wszystkich szrodków na znisz-
czenie konwencyi. — Umiarkowane tey w wszy-
tkich czynnościach postępowanie osmieliło onże
kuśić się na zadanie śmiertelnego razu tey existen-
cyi, i zgubę rzeczypospolitey.

Od dnia 5. wiele dzienników tutejszych przesta-
ły wychodzić z pod prasły. — Kolnierze zielone,
i palone włosy znikły z przedoczu całego Pary-
ża. — Dowod, iakiemu byli sprężynami na zwro-
cenie opinij od szanowego celn. — Dochodzą
wszystkich związkow i wpływu, z iakiemu wzbu-
rzenie sekcyow, połączone było. — W dzień
sam tych zamieszkań Charette uderzył na repu-
blikanow; Anglicy ukazali się przed Havre,
Noirmoutier i Bourgneuf. Emigranci
wkrótce przedtym probowali wedrzeć się do Bur-
gundy, dla zrobienia nowey Vendée z tey
okolicy; na południu wzburzenia buntownicze
wybuchnęły; podług wiadomości z Bazel, gło-

szono tamże, iakoby dnia 5. Paźdź. konwencya
zamordowaną być miała, a w gazetach Angiel-
skich zapowiadano wojnę domową w Francyi wy-
niknącą mającą. — Wydaie się nawet, iż niektore
członki deputacyow rządowych składały szrodo-
punkt kontra-rewolucyi. — Niewdzięczni powie-
rzęncy narodu wyiawiali sekcyom szrodkki przez
rząd uzyte; wstrzymywali ich wykonanie, i prze-
syłali poburzaiące pisma do departamentow. —
Bezwstydnie w zgraiach gminu natrzasałi się z kon-
wencyi. — Skąpili dla obrońców oyczyzny i re-
prezentacyi Narodowej, opatrzeń żywności, a co
dla siebie złupić nie mogli, to zepsuć starali się. —
Nadto owszem po dniu 5. iuz usiłowali ieszcze wie-
lu buntownikow bronić. — Niektorzy, co czyn-
ności ich iawnemi być się okazały, natychmiast
aresztowanemi zostali; innych sprawiedliwe zape-
wne nieuydzie ukaranie. — Zatrudniono się wy-
czyszczeniem deputacyow przez wybor osob pocz-
ciwych na miejsce zdraycow. — Po takiey nie-
bezpieczeństwa przeprawie, można ślusnie zwy-
cięstwo konwencyi nad nieprzyjaciółmi swemi od-
nieśtione nienazwać wielkim? . . .

Godne takiego dzieła odebrała także konwen-
cyja liczne powinszowania.

Na sessyach 6 7 8 i 9 konwencya po wydaniu
proklamacyi do narodu, uwiezieniu buntowni-
kow, i ustapowieniu deputacyi wojskowych do
sądzienia wynowaycow narodu; skaffowała sztab
gwardyi Paryżkiey narodowej; odtąd rze-
czona gwardya składać się będzie tylko z osmiu
kompanij piechoty w kaźdym batalionie. — Znio-
śła sehadzki ogolne sekcyow. — Raffet kom-
mandant gwardyi, za współnalezenie do buntu zo-
stał aresztowanym. — Powysyła deputowanych
do publicznych departamentow dla zabezpiezenia nie-
spokoynościom i rozruchom, iakieby mogli zło-
śliwi przeciwnicy, przez spotwarzające konwen-
cyja opisanie burzliwych dni Paryża, w łatwo-
wicznych umysłach wzniecić mogli. — Nakazała
przyzwecie dać opatrzenie ranionym za obronę
oneyze. — Liczby ranionych i zabitych dotąd nie-
ma ieszcze pewney.

Na sessyi d. 10. ządał Goupilleau de Mon-
taigu ażeby d. 1. Brumaire (23. Paźdź.) było
obchodzona uroczystość pojednania się republika-
now Francuzow. „Nigdy, rzecze ieden członek,
republikanie niebyli między sobą poroznieni; nie
rozumiem więc, aby was tu chciano iednać
z royalistami (klaskano.) Prawdźwi paucyoci,

przeciwnicy wolności, równości, sprawiedliwości i ludzkości zawsze się z sobą dobrze znosili. Niewidząc się nawet, serca ich były połączone, żądam porządku dnia. „Roux poparł poprzednio mówiącego; i wniosek uroczyłości odrzuconym został.

Zewszęd miar zdać się, iż konwencya mimo swoje rostopne i umiarkowane postępowanie które dotąd okazało, niepotrafi wstrzymać się długo od środków surowszych, których same prawie okoliczności wymagają: — powrót wreszcie terrorysty iak gdyby był pewnym. — Powszechnie zaczyna się mieć wpływ terrorysty i przewagę. — Na sefjy 12. dnia zaszedł zwawy spor pomiędzy partyą gory, i resztą członków konwencyi. Pons de Verdun w imieniu deputacyi przewodawczyej dodał projekt, aby każdemu sędziemu pokoju, i urzędnikowi policyjnemu zakazano było, nieodpowiadając obwinionych pod rozpoznanie przysiężników, skoro przeciw takowym opisane prawem d. 16. Września 1791 niezaydzie zaskarzenie; zaczęto szemrać; tymczasem Genissieux i Bentabolle poparli iego wniosek; ostatniemu z nich przewał mowę Lariviere, lecz Bentabolle żywo przeciw niemu powstał; z zarzutem, że nigdy niebronil patryotow, ale ich zawsze pod imieniem terrorystow przesladował: natychmiast zerwał się Lariviere dla usprawiedliwienia się. Z trudnością wielką mowić mu dozwolono; zabrawszy głos; zarzucał swoim oskarzycielom, że zawsze patryotow; z mordercami, i marnotrawcami dobra narodowego równać zwykli (szemrano na nowo w większej części sali) czuję sam to dobrze, mowil daley, że niebezpieczna, i szkodliwa jest rzecz chcieć wszystko pod nazwiskiem terrorystow oznaczać (klaskano.) Podaję tylko przeciw złoczyńcom surowe środki, których przestępstwa przez niezliczone nieszczęścia stwierdzone zostały: „wreszcie naradzenie się nad tym projektem aż do jutro odłożone zostało: ktorez bez dalszych sporow dnia następującego przeszedł.

Wszyscy deputowani konwencyi, co w Maju aresztowanemi zostali, nawet ci co przed uwięzieniem uszli (wyiwszy tych, co pozniey aresztowanych, do Ham. i. t. d. odwieziono) są już na wolności wypuszczeni. — Ow sławny aktor Lais, co przed kilku miesięcami na theatrze iako terrorysta bardzo był pokornym; i od owego czasu ukrywać się musiał, został zniewolony znów ukazać się na theatrze. — Tym, którym równie winna

jest utrzymanie swe konwencya, niejest podobno, aby ulegać niemiała.

Na dniu 15. sefjya była ważna. — Delaunay d'Angers w imieniu deputacyi zbawienia publicznego, i bezpieczeństwa ogolnego uczynil raport o spisku, ktorez burze dnia 4., 5. i 6. Paźdz. do skutku przywieść miały. — Nigdy, rzekł, nieistnęła żadna polityczna rewolucya, w ktoreyby obcy znaczney dla siebie partyi szukać nieusilowali; oplacano ludzi nikczemnych pióra, słabych obłąkiwano, wszystkie namiętności poruszono, dla ziednania sobie stronników. — Po tylu nad nami przeszłych naważnościach, mądrosć wasza, zwycięstwa naszych wojsk, gorliwe przyięcie konstytucyi zapowiadały nam że Francya wolna wreszcie dosięgła celu swey rewolucyi; aż zagnęła ostatnie zamieszania wzniecone przez obcych, wsparte od Royalistow wewnątrz, i lekliwych emigrantow dały nam poznać czarność spisku uknowanego chytrze, i dokazać usłowanego. Korrespondencya u pewnego Arystokrata znaleziona służy na wielkie objaśnienie o powodach i celu sromotnego tego sprzyiężenia się. Niewielu osobom tajemnica ta odkrytą była. — Pismo iey zawierało się tylko w tajemnicy deputacyi w Bazel ustanowionej: — Niegodni dziennikopisowię głosili codziennie myśli buntownicze naprzeciw konwencyi; Habili opinią publiczną; mlotali potwarze na wielką część deputowanych, i siali iad Royalizmu po wszystkich departamentach; ludzie zaprzędani złotu obcych potrafilii ziednać sobie znaczenie w zgromadzeniach pierwiastkowych; zdawali się przyimować konstytucyę, dla łatwiejszego uwiedzenia mało przewidujących Patryotow: Zrobili związek pomiędzy sekcjami, aby tym srozszy cios zadać wolności, sprzeciwili się bydz posłusznemi dekretom zgromadzenia narodowego, ważyli się wydać odezwy podzegające: Konwencya miała się stać ofiarą swey miłości ku oyczyźnie: Umyslono ogłosić Kroła; aby iednak Patryotow przeciw sobie razem nieobruszyć, układ był nadać mu imię Maira Paryża, a po wykonaniu swych zamiarow miała dopiero na obalinach rzplitey, i trupach Republikanow władza Krolewska bydz przywroconą! — W Paryżu samym drukowano Manifest Charetta, i Proklamacyę tak zwanego Ludwika XVIII! — Deputacya wspomniona w Bazel ułożyła pieśni przeciwnie konstytucyi, ktore w Paryżu przedawano, i nawet w obozach wojsk Republikanckich rozrzucac starano się. W iednym z przeię-

tych listów od deputacyi z Bazel stoi, że rzeczy w Paryżu dobrze idą, że potrzeba tylko aby sekcyje ieszcze raz powstały, a wnet departamenta za ich przykładem poydą. — W innym liście brzmi, że sekcyje przez 10. lub 12. osob, a między innymi przez Laharpe prowadzone bydź mają, że woyska właśnie przytomne są; i wspólnie działać będą; a w trzecim wyraża się, że, skoro 4te zgromadzenie prawodawcze z członków konstytucyjnych roku 1791. złożone będzie, wszystko wymiennie poydzie, i wkrótce Krol ogłoszonym zostanie. — Tak przeniewiercy! — Woysko było przytomne; buntownicy pokonani, konwencya uratowaną a zdraycy ukaranemi zostali. — Moment ieszcze nie nadszedł, powiedziec wam wszystko; lecz nadeydzcie czas, w którym dowiecie, iak wielkim było to sprzyśięzenie się, z któregoście wybrnli. Oby mogli obywatele tej wielkiej stolicy raz dobrze zastanowić się nad tym, że nieposłuszeństwo prawom, powstanie naprzeciw władzy prawey, niepociągają za sobą tylko nierząd, i nieszczęście! „Delaunay na końcu swego raportu podał projekt dekretu:„ ażeby bywszy sekretarz skarbowy Lemaitre, u ktorego korespondencyą tę znaleziono, z współwinowaycami swemi; natychmiast oddanym został jedney z rad wojskowych, przez prawo d. 7 tego mca w Paryżu ustanowionych.„ wsrzód okrzyku dekretowano: — Żądano razem umieszczenia raportu Delaunay w dzienniku sessyi: — W tym wstąpił Tallien na mównicę: — Nie tylko wciągnięcia raportu w dziennik; rzecze, domagam się ieszcze, aby wszystkie listy znalezione u sprzyśięzcy przyłączone doń były; potrzeba jest nadto ważną, aby ie wszyscy Francuzi czytali. — Deputacye nieodkryły wam wszystkiego; niedały wam poznać pasma, tego wielkiego spisku: roztropność pewnie doradziła im to milczenie: lecz trzeba będzie powiedziec wam dla czego zrażono gorliwość obywateli, którzy chcieli oskarzyć zgromadzenie elektorów, czemu sprzeciwno się przykładom, schwywania sprzyśięzców w sali sekcyi theatru Francuzkiego. — Tu przestał mowić Tallien. — Odkryję wam to; odezwał się Chenier po ustąpieniu pierwszego; (klaskano.) Ziem uczynił, rzecze dopiero Tallien, żem niechciał wydać tych, którzy tu z sprzyśięzcami Paryża współspikali się: — Dały się słyszeć oklaski po wszystkich trybunach i od ródney części deputowanych, wotano: — na mównicę Tallien wstąpił: Powi-

niemem był, mowil dalej, wyjawię tych ludzi którzy dali porękę zbuntowanym sekcyom, tych; którzy mieli stawic się na czele kolumn uwiedzonego woyska, tych, którzy przy wytraceniu konwencyi narodowey, śmieli tylko zachowanemi bydź mieli, dla ktorych na d. 5. Paźdz. konie w pogotowiu stały, którzy na zaiutrz, przyzydentow sekcyi i sekretarzy ukrywali, tych, do ktorych sprzyśięzcy zawsze odwotywali się, tych, ktorym sekcyje zarzucały, że zasypiają! . Nie, niezasypiają oni; spiskali się naprzeciw oyczyźnie, naprzeciw konwencyi, przygotowali się w sposoby zayść drogę nowemu Krolowi, ktorego zapewno zostaliby byli pierwszymi słuzebnikami! — Tak, wyrzucam sobie, żem nieodkrył wam tych ludzi, którzy, zawsze spikając się, oskarżali was, zesiny na dniu 5. wazyli się wytracic lud Francuzki, którzy wspominając o zwycięstwie chlubnym Republikańow, śmieli nazwać onoż morderczemi czynami d. 5. „Trzeba, ażebyśmy tych między nami poznali, rzecze Barras, którzy niechcą rzplęty. — Tak jest, trzeba, powtarzają wszyscy deputowani powstawszy: — Znam tych ludzi, odpowie Tallien, są to ci sami, którzy dziś ieszcze wzburzenia wznawiają, którzy z wszystkimi sprzyśięzcami w kraju związek mają; znam ich po imieniu; potrzeba raz wydać ich: (Nazwy ich, wołają wielu.) Wyjawię, rzecze dalej; lecz żądam, ażeby konwencya natychmiast uformowała się w deputacyą ogólną: — Do tego przymowil się Chenier, ktoren teraz ściśle przywiązany jest do Talliena: — Konwencya zaraz dekretowała. — Po czym natychmiast arbitrowie z trybunow ustąpili, wołając: Niechay życie rzplita! Zbawcie oyczyznę! — Ministrowie zagraniczni również oddalili się. — Sessya tej deputacyi ogólney trwała aż po północy: — Po skończeniu sessyi gdy deputowani rozeszli się uważano na twarzach ich przestkach, i zdumienie: — Na pytania ich, nie wyrzekli tylko te słowa: — Inno ubi videlicet o tym na sessyi publiczney.

Dniem przedtym na sessyi d. 14. stanął na projekcie Barras, poparty przez Talliena, i Cheniera dekret, ażeby wszyscy Róyalisci z kraju wygnanemi zostali.

Coraz więcej aresztują tutaj osob do ostatniego spisku należących, lecz wielu z nich na wolność wypuszczają. Po zapadłym dekrete wzgledem aresztowania bywszego sekretarza Lemaitre dowiedziano się, że znajdował się w Kaffenhaus-

de Valois przy Palais Royal; Generał mający ordynans do tego, udał się tam z znaczną eskortą: — Za weysciem, rzecze: „Mam rozkaz aresztować Lemaitre; ktoby się temu sprzeciwił, natychmiast ognia dać każe:„ Zona kawiara rozumiując, że mąż iey, czyli gospodarz (le Maître) aresztowanym być ma, omdlała. — Przypadek zapewne przerażenia i śmiechu wart. —

Od trzech dni znajduie się tutaj generał Pichegru: — Rożnie ztąd wnioskują: iedni mówią, że go Merlin de Thionville o przegranej przy Heidelbergu batalią zaskarżył: drudzy twierdzą przeciwnie, że sam Pichegru doniósł Merlinowi de Thionville o nieszczęśliwym wypadku tej batalii, i o niepożytecznych krokach na przeciw Moguncyi przedsięwziętych: — Osobno zaś rozumieją, iż Pichegru ma zostać członkiem wykonawczego Dyrektorium.

Barras, jako sity zbroyney komendant wprowadził do sekcyi trzech to jest Lepelletier, Butte des Moulins, i Theatre François ktore się nayıwiecy do wzburzenia ostatniego przyłożyły, trzy rady wojskowe, do każdej zosobna iedną: — Te zaczęły już być czynnymi: skazały na śmierć, Lebois Vice-Prezydenta sądu kryminalnego departamentu Paryżkiego; Doktora Le-Trone; bywszego królewskiego Gwardyaka Lafond; Chopelin, i czterech innych. — Przed zaaresztowaniem Lebois odebrał sobie życie puginatem. — Lafond, wczoraj stracony, z wielką przytomnością umierał. — Depuracja zbawienia publicznego uchwalila; że wszyscy do gwardyi narodowej należący obywateli broń w sekcyach swych złożyć mają; dla każdego batalionu ma być 80. sztuk broni w kaźdey sekcyi w pogotowiu. — Wezwany do służ-

by obywatel dostanie iedne z nich; po skończeniu zaś służby musi ją zaraz oddać.

Dekret, nakazujący sądenie Barrera odwołanym został; ma poyść dzielić los Billauda, i Collot d'Herbois. —

Mówią, że generał Montesquieu, ktorego przez dekret, do oyczyzny na powrot przywołano, miał tutaj już przybyć, i oświadczył się, dać publiczne tłumaczenie na oczyszczenie siebie.

Elektorowie Paryża zgomadzili się na dniu 13. Paźdz. — Pastoret, członek zgomadzenia prawodawczego jest Prezydentem; Delavigne, Anson, i Regnault de St. Jean Angely, wszyscy członki zgomadzenia konstytucyjnego, i Vaublean prawodawczego, są sekretarzami, i zbieraczami wotow. — Na dniu tym zagaił tylko sessyą. — Na dniu 14. przystąpił do wyboru na nowo do ciała prawodawczego członkowie terażniejszey konwencyi: — Obranemi zostali Lanjuinais, ktory miał wotow 557.; Boilly d'Anglas 551.; Henri Lariviere 526., Defermond 357., Lesage (d'Eure & Loire) 355., Durand Maillane 355. — Elektor w zgomadzonych do wotowania była liczba 646. — Brakowało więcey niż sto Elektorow, ktorzy nie śmieli w terażniejszym dla siebie krytycznym czasie ukazać się, ile że są winnymi za przyłożenie się do ostatniego powstania. —

Wczoraj odbywali daley swe sessye Elektorowie. — Wotujących było 587. — Obrano: Peltet, de la Lozere, wotami 444, Duffault 414, Saladin 402, Cambaceres, 393. — esobno obrano także, Thibaudeau, i Isnarda. — Zdaie się, że Tallien, Freron, i Legendre i inni deputowani Paryża nie zostaną na nowo obranemi.

Obwieszczenie. Osoba pći białogłowskiej z Warszawy, znająca się na wszystkich stroiach dla Dum, szczególniey zaś umiejąca robotę krawiecką wszelkich sukien białogłowskich, posiadając także ięzyki polski i niemiecki, życzy sobie dostać się w służbę do jakiego Państwa. Dowieść się o niey można na Przedmiesciu S. Marcina w Domostwie Dudkiewicza w podłe mieszkania gdzie gazety wydają.

Publiczny areszt. Krolewska Prus-Południowych Regencya Poznanfka uwiadomia niniejszym publicznem piśmie azeby wszyscy ktorzy od dłużnika tutejszego bankiera urodzonego de Klug,

cokolwiek pieniędzy, rzeczy albo papierow u siebie mają, onemuz lub komu z strony iego nic z tych nie oddali, ale o tym nayıpóźniey w przeciągu 4 tygodni od dnia dzisiejszego doniesli y z zachowaniem ich do tego mianego prawa, do depozytu oddali, inaczezy spodziewać się mają ze to coby przeciwko zakazowi, od nich wydane zostało, na dobro masy konkursowey innym sposobem wymagane będzie, całkowite zas zamilczenie takowych pieniędzy lub rzeczy nieochybną stratę mających do nich praw y zastawi, za sobą pociągnie.

Dan w Poznania, dnia 7. Września 1795.

Krolewska Prus-Południowych Regencya.